

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 25 ພຶສພາ 2008 (5-25-2008)

ຕຽມພ້ອມໃຫ້ອະພິຍ

- ຂໍ້ພຣະຄົມຟິໃນບົດຮຽນ:** ເອເຟໂຊ 4:22-32; ຟິເລໂມນ 8-10, 15-18
- ພຣະຄົມຟິແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ໂດຍການກ່ຽວພັນກັບຜູ້ອື່ນໃນທາງທີ່ຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດ, ລວມທັງການຊອກຫາຄວາມປອງດອງກັນກັບພວກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຮົາສ້າງຄວາມສັມພັນທີ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງເອົາໄວ້ນັ້ນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການສ້າງຄວາມສັມພັນທີ່ຫມັ້ນຄົງຢ່າງແທ້ຈິງໂດຍ:
- ການສໍາຮວດເບິ່ງສະພາບການຂອງຮອຍແຕກແຫງໃນຄວາມສັມພັນທີ່ທ່ານມີໃນຊີວິດ; ແລະ
 - ການເລີ່ມຕົ້ນໜີ້ໜຸນປ່ຽນແປງຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານໃຫມ່ໃນການປົວແປງຄວາມສັມພັນທີ່ມີຮອຍແຕກແຫງ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນສົນໃຈກ່ຽວກັບການໃຫ້ອະພິຍ?

"ຂ້າພະເຈົ້າແລະບຽວບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັນມາໄດ້ຫລາຍປີແລ້ວ." ຄໍາລາຍງານອັນໂສກເສົ້ານີ້ມາຈາກແຊເຣິນ, ໃນການບັນລະຍາຍເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ອ້າຍຂອງນາງ. ພວກເຂົາບໍ່ມີການສົນທະນາກັນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຢູ່ໄກກັນດອກ. ອ້າຍຂອງລາວກໍຢູ່ຝາກທາງກົງກັນຂ້າມກັນນັ້ນເອງ. ຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຂົາຂາດລົງມາໄດ້ຫລາຍປີແລ້ວຍ້ອນຄອບຄົວບໍ່ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນໍາກັນ. ພວກເຂົາສືບຕໍ່ມີດຽວບແລະແຍກຈາກກັນເພາະວ່າທັງສອງຝ່າຍບໍ່ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນ.

ທ່ານເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງການຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນບໍ່? ມີອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄຣິສຕຽນຫລາຍສໍາໃດທີ່ທ່ານຢູ່ໃກ້ຊິດທີ່ຈະຟົວພັນກັບພວກເຂົາ, ແຕ່ວ່າຖືກແຕກແຍກຈາກທ່ານເນື່ອງດ້ວຍການບໍ່ຍອມຮັບເອົາການໃຫ້ອະພິຍໂທດໃນອະດີດ? ແມ່ນຫຍັງໃນບົດຮຽນນີ້ທີ່ທ່ານຈະອະນຸຍາດໃຫ້ສອນທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຈະໄດ້ເຝິມຂຶ້ນຢ່າງ ຫລວງຫລາຍຈາກການອະພິຍໂທດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ?

ສຶກສາພຣະຄົມຟິ

1. ຈໍາໄວ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນໃຫມ່ແລ້ວ (ເອເຟໂຊ 4:22-24)

ການອະພິຍໂທດແມ່ນຍາກທີ່ຈະເຮັດໄດ້. ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າຄວນຈະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເໝືອນເດີມທີ່ຈະຊອກຫາທາງຄົນດີກັບພວກທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈັບປວດ. ຂ່າວດີນັ້ນກໍຄືຖ້າຫາກທ່ານເປັນຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນຄົນໃຫມ່ແລ້ວຄືຜູ້ທີ່ມີການຖືກບັນຈຸໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍການໃຫ້ອະພິຍ.

ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທ່ານນຶ່ງທີ່ເຮັດວຽກໃນຄຸກກັກຂັງ ໄດ້ເຊີນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເປັນຜູ້ນໍາພິທີນະມັສການກັບພວກນັກໂທດ. ເມື່ອພວກນະມັສການເຂົ້າມາເຕັມສະຖານທີ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕະລົງຕໍ່ເຫດການທີ່ທາງຄົນໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຄືກັນໝົດທຸກຄົນ. ແຕ່ລະຄົນໃສ່ຊຸດສີນໍ້າໜາກກ່ຽງ. ຊຸດແບບນັ້ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໝົດໂທດເສີຍກ່ອນ. ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຫາກຖືກປະກາດໃຫ້ເປັນເສຣີຊົນແລ້ວ, ລາວກໍຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງນຸ່ງແບບໃຫມ່. ຂນະທີ່ອະດີດນັກໂທດ

ກຳລັງຕຽມພ້ອມທີ່ຈະອອກຈາກທີ່ຄຸມຂັງແລະເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ໃນເສຣີພາບນັ້ນ, ລາວໄດ້ປົດຊຸດຂອງນັກໂທດອອກ ແລະສວມຊຸດໃໝ່ເຂົ້າ, ເປັນຊຸດທີ່ພວກເສຣີຊົນນຸ່ງຢູ່ຂ້າງນອກຄຸກກັກຂັງ.

ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ພາບພົດຂອງການຖອດຖິ້ມເຄື່ອງນຸ່ງຊຸດເກົ່າແລະສວມຊຸດໃໝ່ທີ່ບັນລະຍາຍເຖິງການປ່ຽນແປງ ຊີວິດເນື່ອງໂດຍຜົນຂອງຄວາມລອດຜົນບາບ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຄວາມຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ, ຄິດິນຜູ້ ເກົ່າ "ສວມ" ນິສັຍແລະການປະພຶດຂອງຊີວິດທີ່ເປັນບາບ. **ທາງຂອງຊີວິດເກົ່ານັ້ນ**, ໂປໂລເວົ້າວ່າ, **ມັນເສື່ອມສູນໄປ ຕາມກິເລດຕິນຫາທີ່ຫລອກລວງນັ້ນ**. ແຕ່ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ມີເສຣີພາບຈາກຄວາມຜິດບາບແລ້ວ, ພຣະອົງກໍປະທານສະພາບມະນຸດໃໝ່ໃຫ້, ເປັນຄຣິສຕຽນ, **ສວມທາງແຫ່ງຊີວິດໃໝ່**, ເປັນຊີວິດຂອງຄວາມຊອບທັມ ແລະຄວາມຈິງ.

ໂປໂລໄດ້ເວົ້າວ່າມະນຸດຄົນໃໝ່, ຊີວິດຄຣິສຕຽນໃໝ່ຖືກປະທານໃຫ້ເພື່ອສວມສະພາບໃໝ່ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ຕາມຄວາມຄ້າຍຄືພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອວິຖີຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານຫາກມີຄວາມຄ້າຍຄືແຜນການແລະທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລາຍສ່ຳໃດ, ຄົນອື່ນກໍຈະຮູ້ຈັກວ່າທ່ານເປັນຂອງພຣະອົງ.

ການຕ້ອນຮັບເອົາພຣະຄຣິດແມ່ນການຕັດສິນໃຈຄັ້ງດຽວ, ແຕ່ວ່າການຈະຖືມວິຖີຊີວິດຂອງຝ່າຍໂລກແລະ ສວມທາງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເປັນແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນ, ຫລືການເລືອກໃນແຕ່ລະວິນາທີ. ທຸກໆເທື່ອທີ່ພວກເຮົາພົບກັບ ການທ້າທາຍຂອງຊີວິດ, ລວມທັງການທ້າທາຍຂອງການໃຫ້ອະພິຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລືອກເອົາຊີວິດຕາມແບບພຣະເຢ ຊູແລະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.

2. ກ່ຽວພັນກັບຄົນອື່ນຢ່າງບໍ່ເຫັນແກ້ໄຂ (ເອຟໂຊ 4:25-31)

"ຖິ້ມອັນເກົ່າອອກໄປ" (ເອຟໂຊ. 4:17-24), "ສວມສິ່ງໃໝ່" (ເອຟໂຊ. 4:25-31) -ໂປໂລປຽບທຽບຊີວິດເກົ່າຂອງຊາວເອ ຟໂຊກັບຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ. ໃນການນີ້, ລາວໄດ້ສອນພວກເຮົາຫລາຍໆທາງດ້ວຍກັນທີ່ພວກເຮົາສາມາດຫລີກ ລ້ຽງຄວາມເຈັບປວດກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມອະພິຍໂທດ.

ເວົ້າຄວາມຈິງ. ໃນສານຕັດສິນ, ພຍານຕ້ອງສາບານວ່າຈະກ່າວແຕ່ຄວາມຈິງເພາະວ່າບໍ່ມີບັນຫາອັນໃດທີ່ສາ ມາດແກ້ໄຂຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້ນອກຈາກວ່າພວກທີ່ມີສ່ວນເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ເພາະວ່າຄຣິສຕຽນເປັນພາກ ສ່ວນຂອງຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ການເວົ້າຄວາມຈິງແມ່ນເລີ່ມກຳລັງໃຫ້ພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຕົວະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງຈິດຈາງແລະຄຣິສຕຽນຮວມກັນເຮັດໃຫ້ພາຣະກິດທີ່ພຣະເຢຊູປະທານໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນໃຫ້ສຳເຣັດ.

ຈະຮ້າຍກໍຮ້າຍໄດ້ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຄວາມຮ້າຍເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຜິດບາບ. ການມີຄວາມຮູ້ສຶກໂມໂຫມນັ້ນບໍ່ໄດ້ ເປັນບາບ; ການອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມໂມໂຫເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຈັບນັ້ນເປັນຄວາມຜິດບາບ. ໂປໂລບອກໃຫ້ພວກເຮົາເຖິງ ສອງທາງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຫລີກເວັ້ນການເຮັດຜິດບາບເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກໂມໂຫ. ນຶ່ງ, ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງ ໃຫ້ເຫັນແລະຈັດການກັບຄວາມໂມໂຫຢ່າງຮີບດ່ວນ. ຖ້າພວກເຮົາຊັກຊ້າຢູ່, ຄວາມໂມໂຫສາມາດເປັນຫນອງທີ່ເກີນທີ່ ພວກເຮົາຈະລະງັບມັນໄດ້ແລະນຳພາພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການຕໍ່ສູ້ຫລາຍກວ່າການກໍ່ສ້າງຄວາມສັມພັນ. ສອງ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງ

ການຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ປຸ້ນເອົາຄວາມໂມໂຫ. ຜົນການຊາຕານຕ້ອງການຄວາມໂມໂຫຂອງພວກເຮົາເພື່ອຈະ ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຈິງ. ຊາຕານຕ້ອງການຢາກໃຫ້ພວກເຮົາກ່າວຢຽບຫຍາມຄູ່ສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ທຳ ລາຍຄຳພຍານຂອງພວກເຮົາ, ແລະໃຫ້ເຮົາປະພຶດຕົວບໍ່ດີໂດຍການກ່າວແບ່ງແຍກ, ທຳລາຍສິ່ງຂອງຕ່າງຂະນະທີ່ພວກ ເຮົາໃຈຮ້າຍຢູ່ນັ້ນ.

ເປັນຜູ້ທີ່ເອົາໃຫ້, ບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ຮັບ. ໂປໂລມີຄຳສັ່ງໃຫ້ຄຣິສຕຽນ**ບໍ່ໃຫ້ລັກອີກຕໍ່ໄປ**. ລາວທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ ໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງຄົນອື່ນຈິ່ງຈະຖືວ່າເປັນຂະໂມຍ. ເມື່ອພວກເຮົາຫາກບໍ່ມີຄວາມສັດຊື່ໃນການ ເຮັດວຽກງານດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີບາງຢ່າງທີ່ຈະແບ່ງປັນກັບພວກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ. ພວກເຮົາ ໄດ້ລັກຂອງພວກເຂົາຫລືແລະໄດ້ຈື່ປຸ້ນໂອກາດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຢ່າໃຫ້ຄຳຫຍາບຊ້າອອກຈາກປາກຂອງທ່ານ. ຄຣິສຕຽນຕ້ອງເວົ້າດ້ວຍນ້ຳສຽງແຫ່ງພຣະຄຸນ, ໃຫ້ພວກທີ່ໄດ້ຍິນມີຄວາມຈະເລີນຂຶ້ນ. ຄຳເວົ້າທີ່ນອກເໜືອຈາກມາດຕະຖານນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ບຸດເນົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຈັບປວດ ແລະຈະຕ້ອງການໆໃຫ້ອະພິຍ.

ດຳລິງຊີວິດທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງເມື່ອຕອນທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ລາວບໍ່ຟັງຄວາມພໍຂອງລາວ, ແທນທີ່ຈະຖືກໄມ້ແສ້, ພໍຂອງລາວເອົານາມັ່ງເວົ້າກັນ, ຊຶ່ງເປັນການຊ່ອຍໃຫ້ລາວໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດຈາກການບໍ່ຟັງຄວາມຂອງລາວນັ້ນ. ທ່ານຈະດຳລິງຊີວິດທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ເຫັນວ່າຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດເສັຍພຣະທັຍ, ຊຶ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈແຕກສລາຍຂອງຜູ້ທີ່ເດີນຜ່ານຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ປະທັບຕາຫມາຍທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນແຫ່ງຄວາມລອດຜົນ.

ຢ່າຢຸດເຊົາໃນການຊຳຮະຊີວິດຂອງທ່ານ. ແມ່ຕູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາສວນດອກໄມ້ໃຫ້ງົດງາມແລະເຕັມດ້ວຍຊີວິດຊີວາໂດຍການໃຊ້ເວລາໃນແຕ່ລະມື້ຫລົກຫຍ້າ ແລະລິກັງງ່າທີ່ຫ່ຽວແຫ້ງອອກຈາກຕົ້ນດອກໄມ້ຂອງລາວ. ໂປໂລບັນທຶກສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຫລາຍຢ່າງໄວ້ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດອອກໃຫ້ໄກເພື່ອຮັກສາຊີວິດແລະຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຢ່າງເຕັມລົ້ນ. ມີສັຍຂອງຄວາມຂົ່ມຂຶ້ນສ້າງການກະທຳທີ່ເຈັບປວດ. ເວລາຄົນໃຈຮ້າຍລະເບີດອອກມາແລະຄວາມຮູ້ສຶກຮ້າຍກາດແຕ່ກຳເນີດປະຄວາມສັມພັນໃຫ້ເຫລືອໃນຂີ້ເທົ່າ. ຄຳເວົ້າກາຍເປັນອາວຸດເມື່ອທ່ານຫາກຖືກເຈັບຊ້າການຊູ່ເຂັ້ນຫລືທຳລາຍຊື່ສຽງຂອງຄົນອື່ນໂດຍຜ່ານການເວົ້າສຽດສີ. ຢ່າຢຸດເຊົາໃນການຊຳຮະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງອອກຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ.

3. ຫາທາງໃຫ້ອະພິຍ (ເອເຟໂຊ 4:32)

ທ່ານປົວແປງຄວາມສັມພັນທີ່ຫັກຜັງລົງຢ່າງໃດ? ໂປໂລເອີ້ນວ່າມີສັຍທີ່ຊຸກຍູ້ການໃຫ້ອະພິຍ. ຄຣິສຕຽນເປັນຄົນທີ່ມີໃຈກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ຄວາມມີໃຈກະຣຸນາແມ່ນພອນສວັນຂອງຄວາມຮັກຕໍ່ພວກທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກຕອບສນອງຄົນ. ຄວາມມີໃຈກະຣຸນາມາຈາກການປົວແປງມາໃຫ້ໂດຍການທຳລາຍໂຄຈອນຂອງການແກ້ແຄ້ນ. ຄຣິສຕຽນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສົງສານອີກດ້ວຍ. ຄວາມສົງສານຊອກຫາວິທີເຂົ້າໃຈຄົນອື່ນໆ, ແມ້ກະທັ້ງພວກທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຈັບຊ້າ, ໂດຍການສອບຖາມໃນຄວາມຮັກ, "ມັນຈະເປັນຄືແນວໃດໜັງໃນການເປັນຄືຕົວເຈົ້າ?" ຄວາມສົງສານ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈມັນນຳການເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຮັບແລະເອົາໃຫ້ຂອງຂວັນແຫ່ງການໃຫ້ອະພິຍ.

ເມື່ອທ່ານຫາກມີບັນຫາບໍ່ສາມາດຊອກເຫດຜົນໃນການໃຫ້ອະພິຍ, ໃຫ້ຈິດຈຳແນວນີ້: ໃນພຣະຄຣິດພຣະເຈົ້າກໍຍັງຍົກໂທດໃຫ້ທ່ານເໝືອນກັນ. ເອົາສິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳສຳລັບທ່ານ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານລຳບາກໃນການເຮັດຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ?

4. ການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ຫລືແກ້ແຄ້ນ? ສຶກສາຄະດີ (ຟິເລໂມນ 8-10, 15-18)

ໂອເນຊີໂມໄດ້ລັກຫນີຈາກການເປັນຂ້ອຍຂ້າແລະຈາກນາຍຂອງລາວ, ຟິເລໂມນ. ໃນການຊອກຫາໃຫ້ຕົນເປັນອິສະຣະພາບ, ລາວໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເສຣີພາບເມື່ອລາວໄດ້ພົບກັບໂປໂລແລະກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດຜົນບາບໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໂອເນຊີໂມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊ່ວຍໂປໂລ. ໃນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຖວາຍກຽດໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດໃນຄວາມສັມພັນຂອງລາວ, ໂອເນຊີໂມຮູ້ວ່າຄວາມສັມພັນຂອງລາວຕໍ່ຟິເລໂມນໄດ້ຂາດລົງແລະຕ້ອງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ອີກ. ສິ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນຫາຟິເລໂມນຕາງໜ້າໃຫ້ໂອເນຊີໂມ ໄດ້ສອນຫຍັງໃຫ້ທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງຕັ້ງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນໃຫມ່?

ການອະພິຍຕ້ອງເປັນການອາສາສາມັກ. ໂປໂລມີສິດທຸກຢ່າງ, ເທິງຜື່ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອທີ່ຟິເລໂມນມີຢູ່ນັ້ນ, ຄຳສັ່ງໃຫ້ລາວສ້າງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນໃຫມ່ກັບໂອເນຊີໂມ, ບໍ່ແມ່ນໃນຖານະເປັນນາຍ, ແຕ່ໃນຖານະເປັນອ້າຍນ້ອງກັນໃນພຣະຄຣິດ. ແຕ່ວ່າໂປໂລໄດ້ເລືອກທາງທີ່ຈະແຈ້ງຕໍ່ຟິເລໂມນເທິງຜື່ນຖານຂອງຄວາມຮັກ. ຖ້າຫາກວ່າຄວາມສັມພັນຕ້ອງມີການປົວແປງ ໂປໂລກໍຮູ້ແລ້ວວ່າຟິເລໂມນກໍຈະເລືອກເອົາການໃຫ້ອະພິຍແກ່ໂອເນຊີໂມສຳລັບ

ການລັກໂຕນໜີແລະໂອເນຊີໂມກໍຈະເລືອກເອົາການຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຟິເລໂມນສໍາລັບການກົດຂີ່ທີ່ລາວໄດ້ຮັບຕອນເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ອື່ນອະພິໂຫດໃຫ້ແກ່ຕົນເອງໄດ້. ພຣະຄຣິດໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາຄົນດີກັນໃຫມ່ແລະຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງໜູນນໍ້າໃຈພວກທີ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ຫັກຜັງໃຫ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ອີກ, ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງເລືອກເອົາການໃຫ້ອະພິຍ.

ພຣະເຈົ້າສາມາດໂຖ່ພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມສັມພັນທີ່ມີບາດແຜ. ຄວາມປາຖນາຂອງໂປໂລສໍາລັບການກໍ່ສ້າງຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຟິເລໂມນກັບໂອເນຊີໂມແລະຄວາມເຕັມໃຈຂອງໂປໂລທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າໜີ້ທີ່ໂອເນຊີໂມໄດ້ມີຕໍ່ຟິເລໂມນໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການກະທໍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຣິດໃນການທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບາບຄົນດີກັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍການໂຖ່ຂອງພຣະອົງຄືການຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (2 ໂກຣິນໂທ 5:18-19, 21). ຖ້າວ່າຟິເລໂມນຫາກເປີດໃຈຕໍ່ເປົ້າໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍຈະຮັບເອົາໂອເນຊີໂມຄົນຢ່າງຖາວອນ, ບໍ່ແມ່ນໃນຖານະຂ້ອຍຂ້າ, ແຕ່ໃນຖານະເປັນອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຜູ້ນຶ່ງອີກ.

ບາດແຜໃນຄວາມສັມພັນເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບຊໍ້າຢ່າງສາຫັດ. ຄວາມບາບທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດບາດແຜແລະຄວາມຍິ່ງຍະໂສທີ່ສຽບແທງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍແກ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພໍທີ່ສາມາດໂຖ່ເອົາຄວາມເຈັບຊໍ້າຂອງພວກເຮົາແລະນໍາເອົາສິ່ງທີ່ດີອອກມາຈາກຄວາມສັມພັນທີ່ຫັກຜັງນັ້ນ. ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ປະເສີດໃນການເລີ່ມຕົ້ນໃຫມ່. ພຣະຄຸນອັນດຽວກັນນັ້ນທີ່ຕິດຕັ້ງສາຍສໍາພັນຂອງພວກເຮົາເຂົ້າກັບພຣະອົງຄົນສາມາດກໍ່ສ້າງຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບຄືນຊຶ່ງກັນແລະກັນໄດ້.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ໂດຍການກ່ຽວພັນກັບຄົນອື່ນໆໃນທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັບພຣະຄຣິດ, ລວມທັງການຊອກຫາທາງຄົນດີກັນກັບພວກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເຮົາ, ພວກເຮົາສ້າງຄວາມສັມພັນທີ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງເອົາໄວ້ນັ້ນ. ທ່ານສາມາດວາດພາບວ່າຊີວິດຂອງທ່ານຈະເປັນຢ່າງໃດຖ້າທ່ານຫາກເຮັດຕາມຕົວຢ່າງການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າ? ພຣະທັມທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາ ມີນີ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີເຫດຜົນທີ່ດີວ່າເປັນຫຍັງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານສາມາດຄົນດີກັນກັບພວກທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ທ່ານແລະທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຂົາ.

- ຖ້າຫາກທ່ານເປັນຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນໃຫມ່ແລ້ວທີ່ມີຄວາມປາຖນາ ຢາກຊອກຫາທາງຄົນດີກັນແລະກໍາລັງຝ່າຍວິນຍານທີ່ສາມາດໃຫ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນໄດ້.
- ຄວາມເຊື່ອແບບຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານຈະນໍາພາທ່ານໃນການດໍາລົງຊີວິດທີ່ສາມາດຫລີກເວັ້ນນິສັຍທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມພິນາດຫລາຍຢ່າງແລະການກະທໍາຕ່າງໆກ່ອນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ.
- ທ່ານມີຕົວຢ່າງການໃຫ້ອະພິຍທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຕິດຕາມ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນສວັນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກແລະປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍ.
- ທ່ານສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າການອະພິຍໂຫດແມ່ນການເລືອກທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງຢາກໃຫ້ທ່ານເຮັດ. ທ່ານສາມາດເລືອກເອົາທາງນັ້ນຢ່າງໜັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະນໍາສິ່ງດີໆອອກຈາກພາວະທີ່ຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນໄດ້.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org by PA